

man, dersom man kan opnaa, hvad jeg her har omtalt, bør lægge saa stor Vægt paa at indføre Examenkommissioner, som man hidtil har lagt af den Grund, at man ikke har turdet nærme sig selve Rønnen i dette Forhold. Med Hensyn til Lønningerne skal jeg lige saa lidt som de øvrige Talere forbyde mig i Enkelthederne, men kun gjøre en almindelig Bemærkning; og det er den, at dette Thing eller Rigsdagen har jo, som den ærede Kultusminister ogsaa har anerkjendt, med stor Beredvillighed søgt at raade Bod paa de Ubilligheder, som den nuværende Lønningslov og den nuværende Ordning har medført med Hensyn til Universitetets Lønningsforhold. Dette er Grunden til, at man har tilstaaet en saa stor Mængde Professorer Anciennetet fra et tidligere Tidspunkt end fra deres Udnævnelse. Men naar man nu i denne Lønningslov, hvor man opstiller de normale Lønninger, der for Fremtiden bør være gjældende, lader disse Anciennetetsforbedringer komme de Paagjældende til Gode, tildeler man dem paa en dobbelt Maade den Lønningsforhøielse, som de have faaet. Det gjælder om en hel Del af de paagjældende Personer, at de ville efter dette Lovforslag faae en meget større Løn, end de vilde have faaet, dersom denne Lov havde været gjældende for 10 eller 20 Aar siden, men dette kan jo dog ikke være Meningen; thi i saa Fald vilde man ikke have haft den Anledning, som man nu har, til at tilstaa Anciennetetsforbedringer, undtagen selvfølgelig i saadanne særlige Tilfælde, som hvor en Mand er gaaet over fra en anden Embedsstilling til et Professorat og deslige. Undtagelser findes der i dette Forhold som i alle andre. I Almindelighed tror jeg, altsaa, at dette Hensyn maa holdes for Die ved Bedømmelsen af de Lønningsforhold, som her opstilles. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg ligesom øvrige Talere, der have yttret sig, haaber, at denne Leilighed maa benyttes til at faae Universitetets samtlige Lønnings- og Organisationsforhold taget under Overveielse for, saavidt det lader sig gjøre fra Lovgivningens og Administrationens Side, at foretage Forandringer deri.

S. Jensen: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, den store Strid, som er ført af ærede Medlemmer her i Thinget angaaende det juridiske Fakultet. Det har været meget vanskeligt for os ujuridiske Lægsfolk at danne os en Mening om dette Fakultets Fortræffelighed eller Iffe-Fortræffelighed, da det af Folk, som kjende det nøie, er blevet malt med høist forskjellige Farver, dels med overordentlig lyse og dels med meget mørke

Farver. Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at man kan forklare sig disse forskellige Farver, som det er blevet omtalt med, ved at tage Hensyn til de forskjellige Medlemmers Alder og til den Tid, der altsaa ligger mellem deres Studier ved Fakultetet. Med Hensyn til de ærede Medlemmer for Københavns 7de Valgkreds (Halkier) og Stubbejøbing (M. S. Larsen) er det jo en temmelig lang Tid siden, at de sad paa Universitetet ved de juridiske Professorers Fødder som lærvillige Disciple, og som bekjendt gaar det altid saaledes, at naar der er gaaet en vis Tid, kommer det Svundne altid til at staa for os i et mer eller mindre romantisk Skjær. Det var ogsaa nær ved at gaa mig paa samme Maade. Da jeg hørte de to nævnte ærede Medlemmer løfte det juridiske Fakultet til Skyerne, syntes jeg virkelig ogsaa, at der begyndte at røre sig noget Theologisk-Romantisk i mit Indre. Ved Hjælp af det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) overstod jeg imidlertid denne Anfægtelse. At nu det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds efter sit hele Naturel maa komme til at se sin Universitetstid i et romantisk Skjær, har jeg ikke undret mig over, da han jo i det Hele synes at være overordentlig romantisk anlagt. Derimod forbausede det mig noget, at det ærede Medlem for Stubbejøbing ogsaa fik romantiske Anfægtelser ved at tænke tilbage paa sin juridiske Universitetstid. Jeg har hidtil ment, at det ærede Medlem for Stubbejøbing nærmest hørte med til den mere realistiske Side af Thingets Medlemmer. Men, som sagt, jeg skal ikke blande mig i denne Strid, som jeg forøvrigt haaber ikke er afsluttet; vi kunne vel nok faae noget mere Klarhed i den. Læge Medlemmer maa jo navnlig bedømme det juridiske Fakultets Virksomhed efter, hvad man kjender til det udenfor Fakultetet, og derefter kan jeg ikke negte, at det staaar for mig som noget tvivlsomt, om det, som foregaar indenfor Fakultetet, er saa overordentlig fortræffeligt. Ganske vist kan jeg paa ingen Maade negte, at alle de Fortolkninger, der paa forskjellig Maade komme frem fra det juridiske Fakultet, røbe en ganske overordentlig juridisk Skarpsindighed, men det er rigtignot en Skarpsindighed, som jeg i min Egenkab af Medlem af Oppositionen ikke har nogen særlig Grund til at glæde mig over. Det kan jo imidlertid hænde, at det gaar med Fortolkninger indadtil og indadtil i det juridiske Fakultet, som i det theologiske. Der er nemlig noget, som man kalder theologia occulta, Noget, som man ikke saadan uden videre fortæller til Alle og Enhver. Jeg veed ikke, om der er noget lignende i det juridiske Fakultet, om